

AZ ANYAKÖNYBEN OLVASTUK

Ászáron: eltemettük: id. Szép Zoltánt

Dad: megkeresztelték Rokosz Pétert

Kisbéren eltemettük: özv. id. Kozma Kálmánét

Házasságot kötött: Csótár Ádám és Riez Zsófia

Kömlőd: eltemették: Hajagos Tóth Vincénét, Németh Jánost, Tóth Zsuzsannát

Környe: eltemették Karnuts Antalné

Keresztsgben részesült: Bokros Bianka és Bagó Sára

Nagyigmánd: Eltemettük: Kovács József

Oroszlány: eltemették Hoffart Antalné

Pelikán, kicsinyeit vérével tápláló madár
ősi református jelkép.
Itt egy szószerk korona felett megtalálha-
tó ábrázolás látható

TEOLÓGUS NAP KOCSON

Teológusnapra látogattak Kocs gyüle-
kezetébe a Pápai Református Teológiai
Akadémia hallgatói. A teológusokat
elkísérte és az istentiszteleten az igehir-
detés szolgálatát végezte dr. Németh
Tamás, az akadémia rektora. Prédikáci-
ójának alapigéje Jézusnak a magvetőről
szóló példázata volt (Mk 4,1–9). Ige-
hirdetésében arról beszélt, hogy Jézus
példázata egyszerre jelent életet és íté-
letet. Ítéletet jelent azok számára, akik
valamilyen oknál fogva nem tudják
szívükig, lelkiükig engedni az Úristen
mindannyiunkat megszólító szavát, de
örök életet nyernek mindazok, akik
nem csupán fülükkel hallják az ígét, de
meg is értik, be is fogadják azt.

A teológushallgatók szolgálata az idén
454 éves Heidelbergi Káté szövege
alapján készült, mely ugyanazokra a
kérdésekre kereste már hajdanán is a
választ, melyek minket, mai keresztyén
vagy Istent kereső embereket foglal-
koztatnak. Ez a hitvallás az ige alapján
szeretne választ adni: választ a hívők-
nek, választ a kételkedőknek, választ az
ellenkezőknek és választ a hitetlenek-
nek – hangzott el a műsorban. A teoló-

gushallgatók szolgálatát orgonakisére-
tes szólóének-darabok keretezték.

Roboz Péter kocsi lelkipásztor köszön-
tőjében hitébresztő és hitet építő üze-
netként méltatta biznyságtételüket.

Szeretettel köszönjük meg e helyről is
a kocsi református gyülekezet vendég-
látását és szeretetét.

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna Bokod, Csép, Császá, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlőd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: “ Közelebb Egymáshoz “ Alapítvány 2941 Ács, Fő u. 71. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök

Szerkesztőség: 2853 Kömlőd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email.: **hethatarlap@gmail.com**

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető

Internet elérhetőség: **www.hethatar.refdunantul.hu**

ISSN 1417 - 7641

MÁRCIUSI ÜNNEP DADON

Bokod és Dad lakosai együtt ünnepel-
ték az 1848-49 forradalom és szabad-
ságharc 40. évfordulóját 1889. március
15-én.

Az ünnepséget **Szalay Pál** dadi esperes
-plébános nyitotta meg. Köszöntötte a
jelenlévőket, különös tisztelettel
Schmidt Mihály bokodi evangélikus
lelkész, az 1849. április 4-én lezajlott,
Tápióbicskei csata résztvevőjét.

Méltatta az ünnep jelentőségét, „*hogy
magunk elé varázsolhassuk, annak az
örökké nevezetes márciusi napnak a képét,
amely szabaddá tette a gondola-
tot és a lelkiismeretet, mely jogokkal
ruházta fel a jog nélkül való milliókat.*”
Schmidt Mihály a Fehér-Komáromi
Evangélikus Kerület esperese, beszédé-
ben kiemelte, hogy *ahol erős volt a hit,
ott nagyok voltak a nemzeti erények is!*
*Viszont ahol a hitetlenség és vallástal-
anság vert gyökeret, ott megkezdődött
a romlás, a nemzet hanyatlása. Állítom,
hogy nincsenek hazafias erények, nin-
csenek nemzetfenntartó erkölcsök val-
lásos érzület nélkül. Itt emlékezzünk
meg a szabadságharc alatt elesett kato-
náinkról, a bokodiak közül: Kovács
Mihályról és Andraszek Józsefről,*
akik 1849-ben Zsigárd /Pozsony me-
gye/ melletti csataterén estek el.

Kovács János dadi református lelkész
beszédében ékes szavúán szólott arról,
hogy a Szabadság, Egyenlőség, Testvé-
riség hármasság evangéliuma e napon
került fel a magyar nemzet lobogójára.
A mi keresztyén vallásunk fő törvénye
ugyanis a felebaráti szeretet. A nemzet
egységének záloga, a nemzet boldogu-
lásához az alapot ez adja meg! Csakis
a felebaráti szeretet szülheti a testvéri-
séget, a testvériség szüli az egyenlősé-

get és az egyenlőség szüli végül a sza-
badságot; mert ahol egyenlők a törvény
előtt az emberek, ahol tehát nincs úr és
szolga, nincs elnyomó és elnyomott, ott
meg kell lennie a szabadságnak is!

Meleg szavakkal emlékezett meg a hős
dadi honvédekről, akik életüket és vé-
rüket áldozták a nemzetért, a szabadsá-
gért, név szerint: **Baranya Ferenc,**
Böröndi József és Csonka Sándor a
harcban elesett katonák.

Az iskolások közös kórusa elénekelt a
Himnusz és a Szózatot.

A tanulókat elkísérte Bokodról **Presser
János** katolikus tanító, **Bertalan Fe-
renc** evangélikus főtanító és **Gyalóky
Béla** református tanító.

Vagaszky Kázmér bokodi gyógsze-
részt hatásos beleérzéssel szavaltta el
Petőfi Sándor Talpra magyar című köl-
teményét (nagy sikert aratott).

Az ünnepség második részében **Babai
Márton** 6 tagú cigányzenekara Bokod-
ról, Petőfi megzenésített verseiből ját-
szott néhányat, majd az ünnepség a
Rákóczi induló hangjaira ért véget.

Szücs János

BÖJT BEN

Áldás az Isten
a szétszéledt mezőkben.
Egy harmatszillogásban
saját szemembe nézet
egy cseppben látni az egészet...
A pusztaság sír,
Jézust siratja, védi,
tenyésztí fűvét magasabbra érni,
védencét széles ölelésbe tenni,
az Isten-embert igazán szeretni.
Az idő visszakukukkol az égen.
Szeretnék én is kint a csapzott réten
az esőben, a teveször kabátban
egyedül járni a szeppent határban,
megállni Nálad Jézusom és kérni,
hogy keresztet ne kellene nézni.

Írta Öllös Mór Ászáron, 1971. március
30-án.

"ÖRÜLJETEREK AZ ÚRBN..."

Olvasandó: Fil 4,1-20

Alapige: Fil 4,4-7

„4Örüljeter az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljeter. 5A ti szelidségetek legyen ismert minden ember előtt. Az Úr közel!

A vasárnapok alakalmain már párszor hallhattuk e jól ismert igeszakaszt, amely gyakorta elhangzik áldásként egy-egy istentiszteleten. Csodálatos buzdítás, életünket meghatározó áldáskívánás van ugyanis ebben a pár igeversben. Örvendezésre buzdít minket az apostol, örömrre, amely az élet egyik, ha nem a legnagyobb ajándéka. Bizonyly magunk is megtapasztaltuk már, hogy örvendezve, örömteli állapotban, még a nehézségeken is könnyebben túlteszi magát az ember. Hiszen az öröm olyan csodálatos többleterőt ad nekünk, amellyel szemben szinte semmi sem állhat meg.

Gondoljunk csak valamely kisebb balesetre, amikor az ember elesik és megüti magát. Még ha keményen meg is ütötte magát, vagy akár még csontja is törött, de ha az embert ez egy felfokozott örömteli pillanatban éri, és tud mosolyogni és nevetni az egészen, akkor mindez a fájdalomt is csillapítja, gyógyulását is elősegíti. Vagy amikor az ember kezéből kiesik egy bögre vagy egy tárgy, amit örömteli, boldog pillanataiban nem bosszankodva, mármár gyászos fájdalommal él meg, hanem a valós értékének megfelelően tudomásul véve, hogy ez bizony fogyóeszköz volt.

Sok reklámban láthatjuk kifigurázva magunkat az ún. férfinátha kapcsán, amely szerint szörnyen télenek tudunk lenni egy egyszerű megfázás esetén is. A férfiak nevében ezúton is kikérem magunknak, még ha a férfinátha sok részletében magamra is ismerek. De visszatérve a lényeghez: miközben levertségünkben a piszlicsáré apróságok is hatalmas kihívást jelentenek, s a legapróbb sikertelenségek is teljességgel ki tudnak borítani minket, addig boldog perceinkben hatalmas terheket is képesek vagyunk elhordozni.

Az öröm tehát Isten csodálatos ajándéka számunkra, amelynek sokezernyi forrása vesz körül bennünket, hogy valóban boldogok lehessünk, s annak tulajdonítsunk kellő figyelmet, aminek

kell, s életünk fölösleges terheit bátran hátrahagyassuk. Isten ígéje is az örömrre hív minket, hogy láthassuk az élet örömteli oldalát, hiszen lényegében mindenben örömröt lelhetünk. Egy felszabadult nevetés nagyon sok problémát megold, és rengeteg bosszúságtól képes megszabadítani minket. Magam is számtalanszor megtapasztaltam már ezt, amikor m ár annyira mélyen voltam, és annyit bénáztam, hogy már én is nemcsak hogy kinevettem, hanem kicsit gúnyosan kiröhögtem magam, csodálatosan megkönnyebbültem, s Isten kegyelméből a kiutat is megelhettem szorult helyzetemből.

Egyik legemlékezetesebb eset volt a matematika próbaérettségim. Reál osztályba jártam, a matematika nem jelentett számomra kihívást, de a próbaérettségim első 50 percében a nevemen kívül nem tudtam mást a lapra írni. Leblokkoltam és fel akartam adni, de a tanárnő nem engedte, amikor kiderült, hogy nem kész vagyok a feladatsorral, hanem üresek a lapjaim, így egy kényszeredett félmosollyal visszaültem. S az a kényszeredett félmosoly, még az is elég volt ahhoz, hogy a hátralévő 50 percben írjak egy egész jól sikerült próbaérettségit.

Az öröm mindig csodálatos utat nyithat előttünk, hiszen elvezet minket a boldogság állapotába, s a boldog ember sokkal könnyebben veszi az élet akadályait. Örömröt pedig szinte mindenben lelhetünk, hiszen mindennek van örömteli oldala is, csak arra kell figyelünk. s keresnünk az örömröt mindenben. Még a próbákban, terhekben és fájdalmakban is, még akkor is ha ezeket nehezebben találjuk meg, de higgyünk benn, hogy ott van. Hit által mindenben örvendezhetünk.

S ezzel máris elérkeztünk egy nagyon fontos felismeréshez. Észre kell ugyanis vennünk, hogy legtöbb örömrünk múltó földi örömr csupán, s bár már ez is nagy mértékben megkönnyítheti életünket, múlandóságuk miatt nem mindig maradnak velünk. A legtöbb ember életében csak ez a múltó örömr van, amit az élet küzdelme képesek felörölni. Nekünk azonban Isten mást is készített. Nekünk örök örömrünk is lehet.

A mi legfőbb örömrünk forrása ugyanis nem evilágból való múlandóság, hanem maga a mennyei dicsőség. S ennek a mennyei dicsőségnek a ragyogása tesz-

ti örömtelivé földi létünk minden egyes pillanatát is, s ezért örülhetünk mindenkor.

A Krisztusban való hit ugyanis e földi élet megújulását is magában hordozza, hogy immáron magunk is valóban minőségi életet éljünk, igazit, igazán, igazul. S e három majdnem egyforma szónak nagyon nagy jelentősége van, hiszen napjaink világában magunk is számtalan téren tapasztalhatjuk meg, hogy a minőség igenis sokat számít. Ami majdnem olyan jó, az valójában nem olyan jó. A majdnem olyan jó különbsége pedig akár hatalmas különbséget is jelenthet, néha pedig akár az életünk is múlhat rajta. Gondoljunk akárcsak egy kötélre, ami majdnem olyan hosszú, mint amilyenre szükségünk lenne: semmit sem érünk vele. Lényegében ilyen minden, ami majdnem olyan jó.

Isten azonban nemcsak a majdnem olyan jót kínálja nekünk, mint e világ. Ő az igazit, az igazat adja nekünk mindenből: örömből és boldogságból is. Olyat, amelyhez képest e világ minden öröme és boldogsága semmiség csupán, de amellyel a világ mind öröme és boldogsága is csodálatos módon kiteljesedve sokkal többet ad számunkra. Isten ígéje ugyanis nemcsak egyfajta pozitív szemléletmódra hív, hogy keressük mindenben a jót, hanem ennél sokkal többet ad. Hiszen magunk is tudjuk, hogy vannak az életnek olyan részei, amelyekben semmi jó, vagy örömteli sincsen. Ugyan mi jó és örömteli van a sokféle nyomorúságban, háborúságban, betegségben, szenvedésben? Semmi.

Az ilyen örömtelen események között pedig csak akkor örízhetjük meg derűlátásunkat és örömteli voltunkat, ha van valami a nyomorúságunknál is nagyobb örömrforrásunk.

Isten pedig éppen ezt az örök világosságot kínálja nekünk: megváltottságunk drága örömrhírét, amellyel az élet minden terhe könnyebb lesz, s amelynek fényénél mindenkor okot lelhetünk az örömrre. Nem a szenvedésben, vagy a nyomorúságban, hanem abban az áldott állapotban, hogy mi Istennel lehetünk közösségben még szenvedéseink idején is, és Ő támogat, vigasztal és erősít minket.

Bátki Dávid

GYEREKSAROK

Gondolom veletek is előfordult már, hogy nem fogadtatok szót szüleiteknek, nagyszüleiteknek, tanáraitoknak? Rengetegszer halljátok a figyelmeztető szavakat, de már leperreg rólatok? Amikor aztán bekövetkezik a baj, baleset már szívesen visszacsinálnátok a tetteiteket. Jézus Krisztus jól ismerte és ismeri az emberek szívét. Tudja, milyen nehéz nem csak egy másik embernek, de a láthatatlan Istennek is engedelmeskedni. Jézus éppen azért, hogy megértesse velünk ennek fontosságát, példázatok, történeteket mesélt a hallgatóinak, amiket akár egy kisgyermek is megérthetett. Ezekben a történetekben olyan emberek, állatok szerepelnek akik hasonló helyzetbe kerültek, mint amibe mi is kerülhetünk. A feladatunk, hogy okuljunk belőle. A mai történetben egy jó pásztorról olvashattok, akinek sok báránykája volt. Minden reggel elindultak, hogy füves legelőt keressenek. Elöl ment a pásztor, mivel ő tudta az utat. Tudta hol lesz forrás, hol lesz veszélyes szakadék, vagy éppen egy ragadozó rejtekhelye. Okos dolog volt hallgatni és követni a pásztor szavát, mert ez jelentette a biztonságot és az életet. De volt a bárányok között egy, aki nem akart a pásztor közelében maradni. Elszaladt. Szaladt, örült a szabadságnak, és úgy döntött, nem sokára visszatér. Ahogy gondolataiba merülve futott, beleesett egy mély árok, ahonnan nem tudott kijönni, mert megsérült a lába. Leszállt az este és ő fázott és félt. Milyen ostoba voltam, hogy ott hagytam a többieket, nem fogadtam szót a pásztornak. Most már soha többé nem látom őket. A pásztor azonban minden este megszámolta a bárányait és észre vette, hogy egy valaki hiányzik. Azon nyomban elindult megkeresni az elveszett állatkát. Fülelt, hátha meghallja bá-

ránya bégetését, de semmi. A bárányka azonban hallotta a pásztor hangját, ahogyan őt szölongatta. Összeszedve minden erejét, sírva hívta magához gazdáját. A pásztor felemelte, hazavitte, bekötözte. Mit gondoltok, a pásztor megszidta a bárányt? Nem, nagyon örült, hogy ép-ségben meglett. Ez a példázat arról szól, hogy nekünk is van egy jó pásztorunk, aki terelget, véd bennünket. Ő a mi Istenünk. Amikor engedetlenség vagyunk neki, vagy szüleinknek, ő vár türelmesen. Nem szid, nem ver meg bennünket. Figyelmeztet a bibliai ígéken keresztül, szól hozzánk a lelkünkön keresztül. Várja azt a sokszor síró hangot, ami a megbánásunk hangja, a segítség kérés hangja. Ne szégyelljétek ezt a hangot, ne féljétek

segítséget kérni a mi jó pásztorunktól amikor eltévedtek, letévedtek a jó útról. Ő meghallja a hangunkat és megkeres, megvigasztal minket. Ámen Találtok még ezen az oldalon színezőt és egy labirintust is. Jó szórakozást!

Gerecsei Judit

NAGYBÖJT KEZDETE

A Bibliában sokszor van szó a böjtről, hamvazószerda azonban nem bibliai ünnep. A böjt – a tartózkodás az étkezéstől bizonyos napokon – már a korai időszakoktól jelen volt a keresztyén-ség életében. A római egyház már az első századoktól előírta hívei számára; igaz ezek akkoriban mindössze egy-két napra korlátozódtak.

A húsvét előtti böjtot is kizárólag nagypénteken és nagyszombatot tartották, és 336-tól kezdve foglalt egy hetet magába, a nagyhetet. A negyvennapos – hamvazószerdától húsvét vasárnapig tartó – étkezési megtartóztatás a negyedik századtól fokozatosan alakult ki. A hetedik század elején vált szokássá, majd 1091-ben II. Orbán pápa törvénybe is iktatta ezt.

A negyvenes szám nagyon sok bibliai képet felidéz bennünk: a vízőzön negyven napig tartott, akárcsak a manahul-lás, a választott nép negyven éven át vándorolt a pusztában, Mózes negyven napig volt a Sínai hegyen, a kémek az ígélet földjén, Illés negyven napon át vándorolt a Hórebig, Jézus is negyven napig böjtölt az evangélium szerint.

A református ember is megőrizte bizonyos szempontból a böjti hagyományokat, de azt elsősorban nem az evéstől, ivástól való megtartóztatásban élte meg. Ugyanakkor a nagypénteket a református nép is megtartotta szigorú böjti napnak, ugyanúgy tartózkodott a hústól, a zsiradékoktól.

Lelki tartalom

A böjten nem egy konkrét étel megtagadását kell értenünk, sokkal inkább önmagunk visszafogását, megregulázását. Lényege a bűnbánat, lelkünk felkészítése nagypéntekre és húsvétra, Krisztus értünk vállalt kereszthalálának és feltámadásának ünnepére, valamint az elmélyülés a Megváltó követésében.

Nem az a kérdés, hogy mit vonunk meg magunktól, hanem az, hogy annak helyét mivel töltjük meg. Református keresztyénként Krisztussal akarjuk megtölteni. Olyan időszak számunkra, amikor szembenézünk mindazzal, ami kitölti életünket és elválaszt minket Krisztustól, Istenhez és egymáshoz próbálunk közelebb kerülni.

www.reformatus.hu

NAGYPÉNTEK MUNKASZÜNETI NAP

A parlament 163 igen szavazattal, 2 tartózkodás mellett támogatta Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, valamint Balog Zoltán emberi erőforrások minisztere és Varga Mihály nemzetgazdasági tárcavezető erről szóló egyéni képviselői indítványát. Két független képviselő, Fodor Gábor (Liberálisok) és Szabó Szabolcs (Együtt) tartózkodott.

A Ház a munka törvénykönyve mellett további négy jogszabályban rögzítette az új munkaszüneti napot, amellyel Magyarországon tizenegy olyan munkaszüneti nap lett, amelyek hétköznapra esnek, illetve eshetnek: január 1-je, március 15-e, nagypéntek, húsvéthét-fő, május 1., pünkösdhétfő, augusztus 20-a, október 23., november 1-je, december 25-e és 26-a.

A nagypéntek a keresztyén liturgiában a húsvét előtti péntek, amelyen a keresztyének Jézus Krisztus kínszenvedéséről, kereszthaláláról és temetéséről emlékeznek meg - emlékeztetnek az előterjesztők indítványukban, hozzátéve, a munkaszüneti nap nagypéntek méltó megünneplését segíti elő.

Orbán Viktor miniszterelnök 2016 októberében, a Magyarországi Református Egyház Zsinatának emlékülésén jelentette be, hogy a reformációi emlékévet jó alkalomnak tartja a kormány, hogy nagypéntek újra munkaszüneti nap legyen Magyarországon.

"Ennek a napnak az üzenete, hogy áldozat nélkül nincs ünnep, halál nélkül nincs föltámadás, nagypéntek nélkül nincs húsvét" - fogalmazott Balog Zoltán a javaslat általános vitájában, hozzátéve, az Országgyűlés ezzel a lépéssel a rendszerváltoztatás elmúlt

25 évének egyik fontos adósságát törleszti.

Balog Zoltán tájékoztatása alapján a nagypéntek Európában 14 országban ünnep. A miniszter kitért arra is, hogy a munkaszüneti napok száma nem felétlenül befolyásolja egy ország gazdasági teljesítményét. Példaként említette, hogy Németországban 17 munkaszüneti nap van, Bulgáriában 16, Szlovákiában 15, Horvátországban 14, Ausztriában, Csehországban, illetve Lengyelországban 13, Dániában, Franciaországban és Belgiumban 12.

1 %

Kedves Testvérünk!

Kérünk, ha adód egy-egy százaléka felől rendelkezél vegyél számításba bennünket is!

A HÉT HATÁR újság kiadójának a

Közelebb Egymáshoz

Alapítványnak adószáma:

18606876-1-11

és

A Magyarországi Református Egyház

technikai száma: **0066**

Tudod, ha nem rendelkezel sehogyan, akkor elvész adód egy százaléka a "nagy kalapban".

A kuratórium döntése értelmében a Hét Határ kiadási költségeit enyhítjük..

Köszönettel: a kuratórium

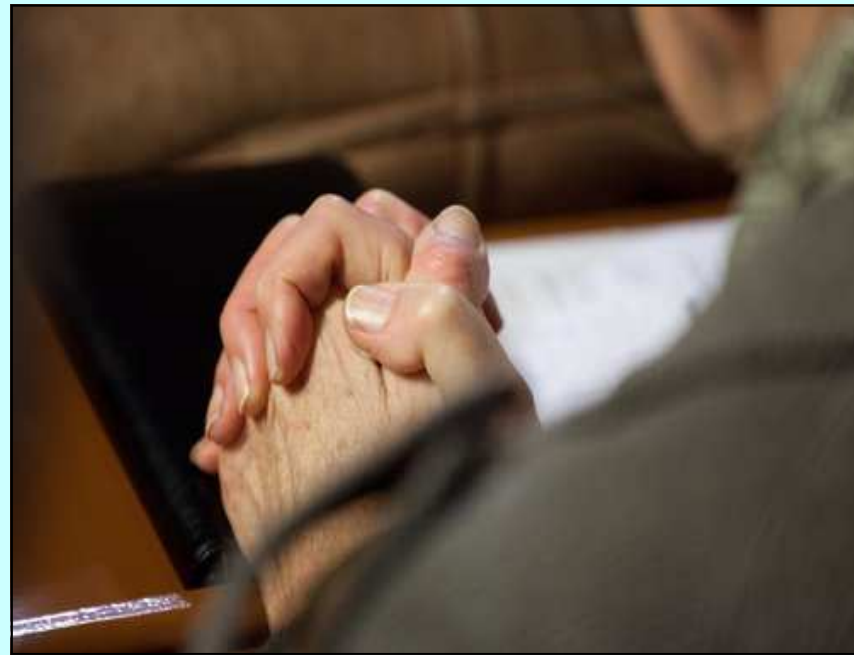
A BETELJESEDETT REMÉNY HÍRNÖKE

Volt ott egy prófétanő is, Anna... és már nyolcvannégy éve özvegyasszony volt. Nem távozott el a templomból, mert böjttöléssel és imádkozással szolgált éjjel és nappal” (Lk 2,36-37)

Általános iskolai éveink valamelyikében, valamikor az 1970-es évek végén egyik reggel az internátus ebédlőjében futótűzként terjedt a diákok között egyetlen suttogva továbbadott mondat: ma nagypéntek van! A reggeliző tányérokon kiporciózva feküdt az akkor már boltokban hiánycikknek számító felvágott, de mi demonstratíván nem ettünk belőle. Ez tünt fel a szakácsnőknél, akik jelentették a nevelőnőnek, ő az igazgatóhoz rohant, az ebédlőből pedig senkit sem engedtek ki. Az igazgató vöröslő fejjel jelent meg, végigkiabálta az asztalsorokat, de a diákok lesütött fejű konokságát nem sikerült megtörni. Nagypéntek volt, a hagyományban élőknek természetesen, de nekünk, reformátusnak különösen is fontos nap: az egyetlen, amin böjtöltünk, legalábbis, amikor tudatosan nem ettünk semmiféle zsírosat. Mély hagyomány volt ez, amely meghatározta egész közösségek értékrendjét. Mert mi ott, talán valamiféle serdülőkori lázadással is párosultan, különböző falvakból jöve a gyermeki léleknek mégis olyan elköteleződését mutattuk, amelyben az otthonról hozott hiteles örökség erősebbnek bizonyult az akkor ideológiai hatalmat is képviselő tekintélynél.

Ez a régi történet nem a nagypéntek, hanem a böjt, mint Istenre emlékeztető mozzanat miatt vált fontossá számomra a későbbiekben. S talán valamit a hagyomány erejéről is elmond. Egyházi hagyományunkban nem előírás a

böjt – személyes döntés alapján sokan vállalhatják –, de mégis ünnepeljük böjtfő vasárnapját, sok helyen hagyományosan a naptári év első úrvacsorás alkalma. Ez a vasárnap jel az időben, hogy következik hat hét, amely bele-torkollik a megváltás nagyheti eseménysorába: a Krisztuskirályság-megaláztatás és győzelem misztériumába. Addig megérthetjük, abban az egy hétben viszont érezhetően élhetjük újra, hogy mit tett értünk Isten Fiában, aki *értünk* jött, *helyettünk* szenvedett és *miattunk* győzte le a halált. Azzal pedig, hogy a mennybe ment, *nekünk* készíti az üdvösség helyét. Addig pedig – ahogy a Heidel-

bergi Káté tanítja: viszontzálogol, küldi a Szentlelket, hogy megerősítsen Isten ígéretei felől. A böjtfő lényege a zsolnárokban található, a régi *invocavit*nak nevezték böjt első vasárnapját. „*Ha kiált hozzá, meghallgatom*” (Zsolt 91, 15) – gyönyörű bizonyosság Istentől. A böjti idő alkalom arra, hogy az ember is megnyilvánuljon. Reagáljon Istennek erre a felhívására.

Anna prófétaasszony konok kitartással várja Isten ígéretének beteljesedését. Azt, hogy megláthassa Krisztust. Egyetlen mozzanatért nyolcvannégy évet vár. Az a pillanat, amikor meglát-

ja Krisztust, igazolja visszafelé is egész életét. Azt olvassuk róla, hogy hét évet élt házasságban, ami után életét egyedül Isten ígéretére tette fel és naponta ott volt a templomban. Hétszer tizenkét esztendeje telik el azután, hogy beszélhet Isten beteljesedett szeretetéről. A második, a meny-nyei vőlegény érkezéséről, akiben ahogy a szám is jelzi, a teljesség érkezett el.

Felteszi egész életét egy isteni ígéretre és a bibliai korban nem könnyű özvegyi sorsot választja. Önmagában már ez csodálatos. De ennél több az ő élete: nyolcvannégy éven át, akik bemennek a jeruzsálemi templomba, látnak

valakit, aki komolyan veszi Isten ígéretét. Talán az első években fel sem tűnik senkinek, de ahogy múlik az idő: harminc, ötven, hatvan, hetven... nyolcvan! És még mindig kitart valaki, reménységgel vár...

Akik bementek oda nemcsak a maguk éveit látták ebben az imádkozó asszonyban, hanem azt a konok hűséget, amelyben szembesülni kellett, hogy „mi, ott kint, a jólétben és szabadságban” hány-szor feladtuk a nagy célokat, mennyit panaszkodunk, szám-

talanszor elbuktunk, imádkozni is sietve jutunk el a templomig talán egy évben egyszer, amikor a lelkiismeret kötelez behozni Istennek is a törvényi részt. Anna a remény prófétanője. Amikor pedig megpillantja Jézust, a beteljesedett remény asszonya lesz. Mi türelmetlenek vagyunk. A böjt pedig a reménység megélésének lehetősége, amit Isten ajándékoz az ő gyermekeinek. Minősített idő.

Jakab Bálint Mihály
www.reformatus.hu

PRESBITERI KONFERENCIA NAGYIGMÁNDON

Egy szombati napon gyűltünk össze a szokásosan minden évben megrendezésre kerülő presbiteri konferencián, Nagyigmándon. Az alkalmat a 65. zsoltár éneklésével kezdtük. Ezután nagytiszteletű Máté László esperes úr áhítatát hallhattuk, Pál Apostolnak a Korintusbeliekhez írt első levél, első fejezet, 3-11. verséből. Vázlatosan az alábbiakat hallhattuk: Mert más senki alapot nem vethet, mint Jézus Krisztus. Arról beszél Pál Apostol, ami közös, összeköt. A Jézus Krisztusban való hitre épül az anyaszentegyház. Az alapot Isten maga vetette meg Jézus Krisztusban. Gyülekezeti életünk csak ebből a hitből lehetséges.

Ngytisztetű Sugár Tamás a házigazda lelkész a következő szavakkal köszöntött mindenkit: Jó, hogy egy konferenciának célja és eredménye van. Tiszteletét tette ezen az alkalmon nagytiszteletű Dukon András pozbai lelkész, felelőse és testvér gyülekezeti tagok. Gyimóthy Géza egyházmegyei főgond-

Gimnáziumban sokszorosított Református Magyar Vagyok című kiadványokat hozott magával, amit ezúton is köszönünk szépen neki. „Református magyar vagyok, amíg élek, az maradok. Megígérem, megfogadom, hogy hitemet holtig vallom. Ámen.” Három bevezető gondolat: Egy fiatal lelkész beiktatása és programbeszéde (hitoktatás, beteglátogatás, stb.) többször szép, de unalmas. Miután a presbiterek kérdőre vonták a lelkész visszakerdezett, miért már csinálják? Pati István püspök úr gondolatai. Párizsban megjelenik egy latinul írott könyv. A szent bűnbánatnak meghatározottsága. Pénzgazdálkodás vallásaink legszentebb területein cserekereskedelem helyett. A sikeres Bibliaúrus titka: Meg tetszik venni, vagy felolvassam? Becsülni kell az örökséget. Kell az örökség, vagy nem kell az örökség. A református ember minden nap Bibliát olvas és imádkozik. A Bibliát a népek nemzeti nyelvén a kezébe kell adni. Lehetetlenség nincs

lakosságából 4 Milliárdot, aki nem hívő. Majd Vincze Lujza 2. osztályos általános iskolás diák csodaszép szavakat hallhattuk: Lukátsi Vilma, Wittenberg. A nagyigmándi asszonykórus két énekkel kedveskedett nekünk: E világ mióta, valamint Soli Deo Gloria című énekkel. Kóvári Alexandra 6. osztályos diáklány is nagyon ügyes volt Lukátsi Vilma, Búvópatak című versmondásával. Főtiszteletű Steinbach József püspök úr előadása következett, a gyülekezetépítés, egyházépítés, misszió lehetőségei a reformáció 500. évfordulójában címmel. Pál Apostolnak a Korintusbeliekhez írt második levél, második fejezet, 12. verse.

Bevezetés: Az egyház szolgálat Jézus Krisztusba vetett szolgálat. Isten Jézus Krisztusban örök életet adott nekünk. Az egyház szolgálat egy adott helyhez kötött, folyamatos szolgálat. Áldott, de nagy a felelősség. Szóbeli bizonyossághoz kötött szolgálat. A hit hallásból van, szóbeli bizonyosságtétel által. A

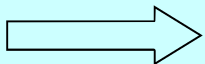

A nagyigmándi kórus

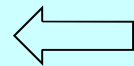
nok úr köszöntése következett. Isten, haza, család ez volt az egyházi, elemi iskolák jelmondata. Európa elveszítette keresztény gyökereit. Mi reformátusok az egyetemes papság elvét valljuk. Ma tolmácsként kell élnünk, béke, vagy háború múlik rajtunk. Hajdúné Farkas Erika polgármester asszony köszöntése egyebek mellett rövid történeti áttekintés is volt. Luther = reformátor. A reformáció nélkülözhetetlen eleme a megújulás. A reformáció nem csak reményt ad, hanem útmutatást is. Főtiszteletű Dr. Márkus Mihály, nyugalmazott püspök a Tatai Református

csak tehetetlenség. A fiatalok előtt olyan példák vannak mint amilyenek mi vagyunk. Ne higgyék el próbálják ki. Kell az örökség vagy nem kell? Mi mindent kaptunk Istentől: Az életemet, szüleimet, gyermekeimet, ezért hálával tartozom. A gazda megmutatta a házát, dicsekedett a lelkésznek, hogy ezt mind az Ő két kezével készítette, a kezeit azonban az Istennek köszönheti. Szántó Konrád Esztergomi ferences szerzetes. A reformáció jó hatással volt a katolikus egyházra. Közösén köszönjük meg az egyházra gondolóknak a munkáját. Az örömhír érdekli a világ 6 Milliárd

Krisztus jó illata vagyunk az Isten dicsőségére. Az életünkön látszik az, hogy Krisztust követjük. Az egyház szolgálata folyamatos, helyhez kötött szolgálat. Az eredmény Isten ajándéka. **Helyzetfelmérés:** Életmódváltás (kommunikációnak köszönhetően), Értékvesztés, Értelmevesztés. Megváltozott, felpörgött, elvadult a világ. Urbanizáció = városiasodás. Az emberek beletörődése miatt manipulálhatóak. Elvilágiasodás. 2011. évi népszámlás: 4,5 Millió magyar a felekezetével kapcsolatban nem választott, vagy nem jól választott.

PRESBITERI KONFERENCIA NAGYIGMÁNDON

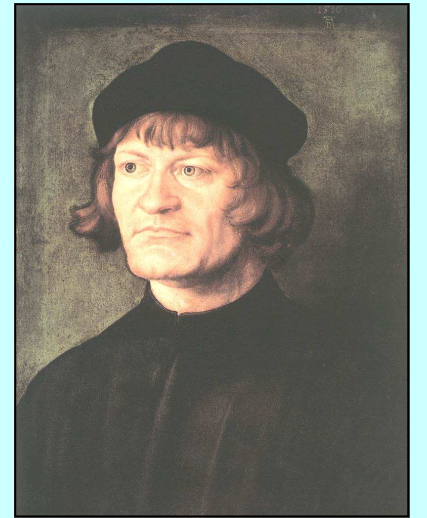
Elkezdődött egy életmódváltás, aminek nem látjuk a végét. Van új út, Jézus Krisztus az út, az igazság és az élet. Megfordítva, akarhatod-e, hogy mindenki lopjon? A szabadság értékben nincs meder. Egy érték és értelemvesztett világban élünk. A bölcsességtudományok haldoklanak. Mi értelme van az emberi életnek? Ezek nem véletlenül történnek. Isten mindennek az ura.

Kérdések, konzekvenciák levonása: Lehetséges-e az, hogy az evangélium és Isten igéje a nyilvánosság szintjére kerüljön? Például ballagás után étterembe megyünk, ahol az asztali áldásnál mindenki furcsán néz ránk. Már régóta nem Isten igéje a nyilvánosság színtere. Tudomásul kell venni, hogy Isten az egész világ ura. Az egyháznak tudomásul kell venni, hogy az emberek benne élnek a világban. Az embereknek vezetésre van szüksége. Az emberek kérdései nem az örök életre irányuló kérdések. Egyetlen út járható, az a Bibliai út. A magunk helyén végezzük a munkánkat. Amennyiben az emberek látják ezt a pluszt, rákérdeznek ez a bizonyágtétel. Hogyan igazodhatunk a mai világban? Hogyan viszonyul egymáshoz a hagyomány és a megújulás? Hogyan érezzük magunkat az Istentiszteleten? Amennyiben konkrétan meg tudom fogalmazni, hogy miért jó itt, az a jó. Üdvösség, a mennyei jó átlése a fontos. Van remény, akármilyen rossz is a helyzet. Végezetül, de nem utolsó sorban nagytiszteletű Máté László esperes úr zár szava következett: Feltöltődve menjünk haza és ott munkálkodjunk. Nagytiszteletű Sugár Tamás lekipásztor úr szerint, vagy nagyon felkészülünk és az ünnepség után leeresztünk. Vagy az ünnepéskor feltöltődünk és már másnap friss lendülettel munkálkodunk. Záróénekként a 90. zsoltárt énekeltük, majd a Himnuszt. Köszönjük szépen a mai napot és a szeretetvendégséget is, ami a „Magos” Művelődési Házban volt.

Bényi Balázs
Kömlőd

KOLBÁSZFALATOZÁS MÁRCIUS 9-ÉN

Lehet – szabad böjti időben kolbászt enni? Igen, döntötte el 1522-ben Ulrich Zwingli. Mert a hit szabadság. Az élet cselekvési szabadsága – Neue Zürcher Zeitung

A botrány március 9-én tört ki. Böjti időben. A zürichi nyomdász, Christoph Froschauer házában felkockáztak két egész füstölt kolbászt. Felkockázták, kiosztották, és a jelenlévők bizony nem nézték a böjti időt, hanem befalatozták. Mégpedig csakazértis! Hogy megmutassák! Zwingli Ulrich ugyan nem kért a füstölt kolbászból, de jelen volt a nevezetes alkalmon. Az Úr 1522. esztendejét írjuk.

A böjti tilalom szándékos megszegése járványszerűvé válik a következő napokban Zürichben, úgyhogy foglalkozik vele a városi magisztrátus, és végül maga Zwingli is, egy vasárnapi prédikációjában. Ebben kijelenti, hogy az emberi törvények nem ugyanolyan érvényűek, mint Isten kijelentett Igéje és törvénye.

A húsvét előtti böjt elrendelése nem a Bibliából származik, ezért nem lehet kötelező jellegű mindenki számára. Zwingli úgy látja, a böjt gőgössé is tehet, vagy szinte bálványként viseljük megtartásának terhét. „Ám ha valaki önmaga számára törvénnyé teszi azt, és bebeszéli magának, hogy vétkezik, ha nem tartja be, ez egyet jelent a lelkiis-

meret megbélyegzésével és beszennyezésével, továbbá a valódi bálványimádás kísértésével ... Röviden szólva: Szívesen böjtlőnél? Hát tedd! Le akarsz mondani a húsról ezalatt? Hát akkor ne egyél húst!

Ám hagyd meg nekem, a keresztyének a szabad választás lehetőségét!”

Ki gondolná, hogy Zürichben a böjt megszegésével, a tüntetésszerű kolbászfalatozással indult el a reformáció?

Forrás:
Jakab Köves Gyopárka
www.reposzt.hu

VIGYÁZZ ! KÜLÖN RENDELKEZNI KELL AZ 1 %-RÓL !

Az adómegállapítás után külön rendelkezést igényel az adó egy-egy százalékának felajánlása civil szervezetek, illetve egyházak részére azoknak, akiknek a Nemzeti Adó- és Vámhivatal (NAV) készíti el a személyi jövedelemadó bevallását (szja-bevallás) – hívta fel a figyelmet az Emberi Erőforrások Minisztériumának egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkára csütörtökön sajtótájékoztatón Budapesten.